

Clubblad

van de Seniorenvereniging BNP Paribas Fortis Aalst

26ste jaargang - Nummer 103 - 3dekwartaal 2020

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

Beste clubleden,

Voor ik aan mijn nieuw rubriekje "Nieuws van de voorzitter" begon nam ik nog eens dat van drie maand geleden ter hand. Het was enkele dagen voor de lock-down en we hadden er met zijn allen nog geen flauw vermoeden van hoe ingrijpend deze covid-19-crisis voor ons zou zijn.

Een samenleving die tot in haar diepste geledingen werd geraakt, met een lawine aan maatregelen en beperkingen uitgevaardigd door de overheid, maar in feite beslist op aandringen van de virologen, die tegelijkertijd enigszins de rust moesten trachten te bewaren maar daarnaast ons ook doordringen van de ernst van deze pandemie.

Maar al gauw werd ieder van ons in zijn eigen leefwereld geraakt door de impact van de beperkingen en heerste al vlug de angst en de bekommernis om de naasten en onszelf. Niets was nog als vroeger en voor velen was de paniek zo groot dat ze aan het hamsteren sloegen. De oudsten onder ons verwezen naar de tijd van de laatste wereldoorlog en ook zal ik steeds de woorden van mijn 15-jarige kleindochter onthouden die stilletjes aan haar mama vroeg "of zij wist dat zoiets vroeger ook al eens was gebeurd..."

Jong én oud werden getroffen en het mentale isolement naast de sterftcijfers in onze ziekenhuizen en woon-zorgcentra zal ons de rest van onze dagen blijven achtervolgen. Er komt nu gelukkig licht aan het einde van de tunnel al blijft de vrees bestaan of men niet te vlug gaat naar business as usual. Maar er is vanzelfsprekend ook de economische wetmatigheid dat de financiële putten die aan snel tempo werden gegraven ook op termijn dienen te worden gedempt. Wie dé oplossing heeft mag het voortouw nemen. In normale tijden zouden dat de premier en een stabiele regeringsploeg moeten zijn maar dat zijn heden ten dage politieke rariteiten geworden. Hopelijk komt er toch op een of andere manier de visie en het leiderschap dat we dringend nodig hebben.

Wat onze club betreft, want daar hoort het hier eigenlijk om te gaan, beleven wij onze eigen lock-down. Daarom is dit ook geen voorwoord als een ander. Van onze plannen tot en met eind augustus kan helaas niets gerealiseerd worden om de gekende reden en ook op instructie van de Koepel van seniorenverenigingen. Intussen kregen we ter zake ook de laatste richtlijnen van de Koepel voor de rest van het jaar. Tot eind dit jaar mogen er geen uitstappen, bedrijfsbezoeken of concertbezoeken meer georganiseerd worden waarbij gebruik gemaakt wordt van een autobus of gezamenlijk openbaar vervoer. Alleen met eigen vervoer is dit nog toegelaten. Hoe dan ook blijven wij binnen het bestuur werken aan de toekomst.

Onze geplande meerdaagse reis naar de Haute-Savoie zal dus helaas niet kunnen doorgaan. Zelfs al zouden de autocarreizen onder bepaalde voorwaarden mogen georganiseerd worden dan is er nog de vraag of wij met ons doelpubliek hierbij het voortouw kunnen nemen. Daarnaast zijn de inschrijvingen van bij het begin van de crisis stilgevallen wat zeker te begrijpen is. Enkele mensen hebben zelfs om gezondheidsredenen gemeend te moeten afzeggen. Met het momenteel bereikte aantal inschrijvingen zou het ook niet mogelijk zijn de reis te laten doorgaan. Wie reeds is ingeschreven kreeg vanuit het bestuur al een aparte mail waarin alles nog eens op een rijtje wordt gezet. Hopelijk kunnen we volgend jaar terug met de traditie aanknopen.

Het wordt een zomer die er helemaal anders zal uitzien dan wat ieder van ons gewoon is. Waarbij wij ons terecht de vraag kunnen stellen of het daarna allemaal nog wel wordt als vroeger. We zijn het evenwel aan onszelf én aan de generaties na ons verplicht om met een gezonde dosis optimisme en daadkracht de draad weer op te nemen zowel in familieverband, met vrienden, in clubverband als in onze leefgemeenschap tout court.

Ik wens aan ieder van jullie veel goede moed. "Optimism is a moral duty" zei ooit een bekend filosoof en zijn waarheid zullen we in de praktijk moeten omzetten. En hopelijk kunnen ook wij senioren daar nog de vruchten van plukken.

Goede moed, blijft allen gezond en hopelijk zien we elkaar binnenkort.

Harry

INHOUD

1. Foto Cover : Mooi panorama tijdens lentewandeling
2. Nieuws van de voorzitter
Inhoud
3. Personalia
Mopje
4. We zitten niet in dezelfde boot
5. Voorlopige activiteitenkalender
Natuur en poëzie
- 6-7. Hulde aan een familielied
- 8-9. Italiaans recept
10. Nozzoleto + Oilsjters recept
11. Uit de oude doos
12. Over asperges
13. Dendermonde een nieuwe afstandmaat
14. Wist je datjes
- 15-16. Wijnweetjes
16. Mopje
17. Gelezen
- 17-18. Mopjes
19. Colofon
20. Groeten

PERSONALIA

Nieuwe Leden

Emiel DE ZWAEF uit Denderleeuw
Jan NEUCKERMANS uit Affligem

Overlijdens

Victor VAN CAUTEREN, echtgenoot van mevrouw Sonia SNEL, overleden op 14.01.2020
Eddy HEUNINCK, echtgenoot van ons clublid Liliane BURGELMAN op 19.05.2020

Wij delen in de rouw van de families van deze dierbare overledenen

Vieringen in het derde kwartaal 2020

90-jarigen

Mariëtte VAN VAERENBERGH uit Erembodegem op 28.08.2020

85-jarigen

Denise STEPPE uit Liedekerke op 09.07.2020

Wij wensen deze jarigen nog vele gelukkige jaren in een goede gezondheid

50 jaar huwelijk

Madeleine RAES en Roland BRISARD uit Nieuwerkerken op 03.07.2020
Anny VERHAEGEN en Willy HEYMANS uit Ninove op 10.07.2020
Jeanine VAN ROSSEM en Karel HOFMAN uit Opwijk op 17.07.2020
Liliane SCHOUPPE en Joseph BEECKMAN uit Haaltert op 23.07.2020
Etienne BEERENS en Simonne GEES uit Haaltert op 24.07.2020
Nicole DE BRUECKER en Jonny DE PAEPE uit Erpe op 26.07.2020
Godelieve DE BOECK en Paul VEREecken uit Lede op 31.07.2020
Marleen BAEL en Jozef ALLAER uit Haaltert op 14.08.2020
François MERTENS en Anita DAMAN uit Grembergen op 17.08.2020
François VESTERS en Sonja VAN DE VELDE uit Buggenhout-Opdorp op 21.08.2020

Wij wensen hen samen nog een lang en gezond huwelijksleven

Indien u verneemt dat een lid van onze vereniging ernstig ziek zou zijn of overleden is, geef dan a.u.b. een seintje aan één van onze bestuursleden. Soms vernemen wij dat in de club veel te laat of zelfs helemaal niet.

Ook indien we huwelijks- of geboorteverjaardagen zouden vergeten zijn geef ons dan een berichtje.

Informeer ons ook zeker indien u van adres en/of mailadres verandert !!!

Dank voor de medewerking.

MOPJE

Een man spreekt een knappe dame aan in de supermarkt:

"Hallo, wilt u misschien even een poosje met mij praten?"

"Hoezo?" vraagt de knappe vrouw.

"Nou," zegt de man, "ik ben in de deze drukke winkel mijn vrouw uit het oog verloren.

En nu is het zo dat altijd als ik met een knappe vrouw praat, mijn vrouw opeens uit het niets verschijnt."

WE ZITTEN NIET IN DEZELFDE BOOT ...

Ik heb gehoord dat we allemaal in dezelfde boot zitten, maar zo is het niet. We zitten in dezelfde storm, maar niet in dezelfde boot. Uw schip kan schipbreuk lijden en het mijne misschien niet. Of vice versa.

Voor sommigen is quarantaine optimaal. Een moment van reflectie, van opnieuw verbinden, lekker op je slippers in de achtertuin in de zon, met een cocktail of koffie, je kasten uitruimen en dat muurtje schilderen. Voor anderen is dit een wanhopige financiële en gezinscrisis.

Voor sommigen die alleen wonen, is het een confrontatie met eindeloze eenzaamheid, het niet kunnen bezoeken van geliefden en vrienden. En voor anderen een tijd is met hun gezin, spelletjes spelen en eindelijk weer eens goede gesprekken.

Sommigen ontvangen steun om te overleven waar andere ondernemers nul op het rekest krijgen. Sommige bedrijven hebben meer klanten dan ooit waar bij andere bedrijven geen klant meer te vinden is.

Sommigen kunnen door met hun werk omdat er de mogelijkheid tot thuiswerken is. Anderen werken veel meer uren vanwege het feit dat alle tijdelijke medewerkers zijn ontslagen.

Sommigen waren bezorgd over het tekort van toiletpapier of de asperges voor Pasen, anderen waren bezorgd of er nog wel genoeg in de schappen zou liggen na hun lange, emotionele en zware diensten in het ziekenhuis.

Sommigen willen weer aan het werk omdat ze niet in aanmerking komen voor de uitkering en langzaam aan hun spaargeld zien verdampen. Anderen zijn woest op de mensen die zich niet aan de opgelegde regels van de quarantaine houden.

Sommigen besteden 2-3 uur per dag thuis aan het helpen van hun kind met online onderwijs, terwijl anderen 2-3 uur per dag besteden aan het onderwijzen van hun kinderen bovenop een werkdag van 10-12 uur.

Sommigen hebben de dood van het virus bijna meegemaakt, sommigen hebben er al iemand aan verloren en weer anderen weten niet zeker of hun geliefden het zullen redden.

Sommigen hebben op een harde manier afscheid moeten nemen van hun oude ouders. Anderen missen hun ouders al een tijdje en zijn tegelijk blij dat hun ouders deze vreemde en angstige tijd niet mee moeten maken.

Er zijn mensen die niet geloven dat dit een groot probleem is of zelfs dat het een samenzwering is om andere problemen te verdoezelen. En sommigen blijven binnen en dragen gasmaskers als ze naar buiten gaan.

Sommigen mensen hebben vertrouwen in een God en verwachten in 2020 wonderen. Anderen zeggen dat het ergste nog moet komen.

Dus vrienden, we zitten niet in dezelfde boot. We maken een tijd door waarin onze percepties en behoeften totaal anders zijn. Ieder van ons zal op onze eigen manier uit deze storm komen.

Het is erg belangrijk om verder te kijken dan wat op het eerste gezicht te zien is. Niet oppervlakkig maar echt zien wat er bij de ander speelt. Zo alleen kunnen we begrip voor elkaar opbrengen en kunnen we samen deze storm aan.

We zijn allemaal op verschillende schepen tijdens deze storm en beleven een heel andere reis!

VOORLOPIGE ACTIVITEITENKALENDER 2020

JANUARI

Do 16 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag
Za 25 - Nieuwjaarslunch in Meldert

FEBRUARI

Di 18 - Bedrijfsbezoek La Lorraine
Do 20 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag

MAART

Do 19 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)
Do 26 - Wandeling in de Faluintjes (afgelast)

APRIL

Do 23 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)

MEI

Do 28 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)

JUNI

Do 11 - Etentje vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)
Di 23 - Culinaire wandeling in Mechelen (afgelast)

JULI/AUGUSTUS

Datum nog te bepalen : Wandeling Keisdruperspad in Opdorp (afgelast)

JULI

Zo 12 : "Musical Daens" in Puurs (afgelast)

AUGUSTUS

geen activiteiten voorzien

SEPTEMBER

Zo 06 tot met za 12 - Meerdaagse reis naar Haute Savoye, Mont-Blanc en Meer van Genève (afgelast)

Do 17 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)

Dag nog te bepalen : Dagtrip : Op stap met Ernest Claes en de Witte (afgelast)

OKTOBER

Di 06 : Daguitstap naar Roeselare (Roularta en Rodenbach (afgelast)

Ma 12 : Wandeling in het Neigembos in Ninove (afgelast)

Do 15 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)

NOVEMBER

Do 19 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)

Datum nog te bepalen : herfstlunch (mogelijk weer in Baasrode) (onder voorbehoud)

DECEMBER

Do 10 - Vrije tijd- en ontmoetingsnamiddag (afgelast)

Bijkomende activiteiten worden aangevuld wanneer bekend.

De vrije tijd- en ontmoetingsnamiddagen gaan door in Gasthof D'oude Brouwerij (Veranda) van de abdij van Affligem, Abdijstraat Affligem, en starten om 14 u 30.

Dit is het voorlopige programma. Er is nog ruimte in de agenda voor bijkomende activiteiten en/of daguitstappen. Gezien we nog niet alle activiteiten voor de volgende kwartalen op voorhand kunnen bepalen is het aangewezen om de volgende clubbladen goed na te lezen of onze website www.seniorenverenigingaalst.be te raadplegen.

NATUUR EN POEZIE

Kunnen jullie je nog voorstellen? Het hoge gras in de uitgestrekte graslanden ... een stille, warme juli avond na de drukte van het hooien ... de geur van hooi wat een parfum, een streling voor ons reukorgaan. Graslanden zijn een feest voor de zintuigen !

" en dan kwamen ze in den beemd tusschen
de talloze hooihoppers die fijn begoten
waren met maanlicht. Zij wandelden door
de fijne reuken van het hooi , en
hunne bijeen gedrukte lichamen waren
één schaduw op het afgeschoren gers"
(Pallieter en Marieken bij Felix Timmermans)

Maritta

HULDE AAN EEN FAMILIELID, GESNEUVELD IN DE EERSTE WERELDOORLOG

De vorige maanden kwam vooral de Tweede Wereldoorlog in de belangstelling, en meer bepaald de verschillende herdenkingen ter gelegenheid van de 75ste verjaardag van het einde van deze oorlog op 8 mei 2020.

Met deze bijdrage wil ik echter terugkeren naar de Eerste Wereldoorlog aan de hand van het verhaal van een familielid dat jammer genoeg sneuvelde in de buurt van de IJzer.

Vele Belgische families verloren tijdens deze oorlog een echtgenoot, vader of familielid. Zo ook de schoonbroer van mijn grootmoeder, langs moeders kant. Toen ik een kleine jongen was vertelde mijn grootmoeder mij wel eens over hem en het verdriet dat dit meebracht in het nog jonge gezin van Hendrik D'Haeseleer.

Wie was Hendrik D'Haeseleer ?

Hendrik D'Haeseleer werd geboren te Welle op 10 april 1886. Zijn vader was Felix D'Haeseleer en zijn moeder Maria Emerentia Van De Winckel. In 1906 diende Hendrik te loten om uit te maken of hij al dan niet zijn legerdienst moest vervullen. Wie bij de loting een laag nummer trok moest soldaat worden, iemand met een hoog nummer niet. Hij trok het nummer 40 en moest naar het leger. Op de lijst voor de loting komen de volgende gegevens voor : hij was steenbakkersgast en 1,66 meter groot.

Op 20 december 1909 was hij in het huwelijk getreden met Leonia Irène Heyman (tante Reine) zus van mijn grootmoeder Césarine Heyman.

Uit hun huwelijk werden 2 jongens geboren namelijk Felix in 1910 en Frans in 1913. Tussen hun beide was er ook nog een dochter Maria geboren doch deze is overleden toen ze slechts 18 maanden oud was. Toen Hendrik naar het front moest vertrekken was hij slechts 28 jaar en vader van 2 zonen van 4 en 1 jaar. Zijn 29ste verjaardag heeft hij nooit kunnen "vieren" want hij sneuvelde op 14 maart 1915 aan de IJzer.

Na de oorlog, in 1922, overleed ook nog zijn broer Frans bij herstellingswerken aan het front te Boezinge. Deze familie heeft dus een zwaar menselijk leed moeten dragen in die donkere periode.

Zijn echtgenote Irène bleef, in volle oorlogstijd, achter met twee kleine kinderen waarvan de oudste nauwelijks zijn vader heeft gekend. Zij is voor de rest van haar leven alleen gebleven. Ook nadat Felix en Frans huwden en naar het Brusselse verhuisden bleef zij alleen achter in haar woning te Denderleeuw (Leeuwbrug).

Als kind en als tiener heb ik haar daar nog regelmatig gezien maar nooit heeft zij haar beklag gedaan over hoe hard het voor haar geweest was om haar dochter en man te verliezen en dus helemaal alleen te moeten zorgen voor de opvoeding van haar twee zonen. In haar ogen was echter wel steeds duidelijk de "tristesse" te zien als getuige van het ondraaglijke leed dat zij in haar leven meegemaakt heeft.

Op 7 december 1976, dus 61 jaar na haar man Hendrik, is zij overleden in het Sint Elisabethziekenhuis te Aalst.

Waar sneuvelde Hendrik D'Haeseleer ?

De plaats waar hij sneuvelde staat bekend als "De Drie Grachten" op de grens van Noordschote en Merkem. "De Drie Grachten" liggen aan het kanaal dat Ieper met de IJzer verbindt. Dit kanaal mondt uit in de IJzer in het gehucht Knokke.

Bij "De Drie Grachten" werden in 1914-1915 verwoede gevechten geleverd door het 1ste regiment Karabiniers waartoe Hendrik behoorde. Het is in die strijd dat hij sneuvelde. Hier werd ook strijd geleverd door de Franse Zouaven. De plaats werd in 1915 ingenomen door de Duitsers. In 1917 werd ze definitief weer heroverd.

Waar werd Hendrik D'Haeseleer begraven ?

Aanvankelijk werd Hendrik begraven op het Kerkhof van Noordschote, dus dicht bij de plaats waar hij sneuvelde. Dit staat ook zo vermeld op zijn bidprentje. Na de oorlog vonden zowel ontgravingen plaats als herbegravingen van lichamen die gevonden waren in de omgeving bij de effening van de frontstreek. Bij die ontgraving werd het lichaam van Hendrik overgebracht van het kerkhof van Noordschote en definitief begraven op de Belgische Militaire Begraafplaats te Hoogstade, deelgemeente van Alveringem. Er liggen 825 doden begraven, waarvan 805 Belgen en 20 Britten.

In Welle werd wel een lijkdienst gehouden ter nagedachtenis van Hendrik.

In "De Werkman" van 20 augustus 1915 staat te lezen : *"Welle-Onze trouwe makker en medelid, Henri D'Haeseleer, is gesneuveld op het veld van eer aan den Yzer, op 14 maart laatst en ligt begraven op het kerkhof van Noordschote. Een lijkdienst tot lafenis zijner ziel heeft plaats in de kerk van Welle op maandag 23 Augusti, om 8 ure. Alle leden zullen zich ter ware plicht rekenen tegenwoordig te zijn en dit als uitnodiging te aanzien. Namens het bestuur van de Maatschappij Kunst en Eendracht."*

Welke administratieve modaliteiten werden er vervuld voor een gesneuvelde ?

Door een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde van 22 augustus 1923 werd de overlijdensakte "Gestorven voor België" opgemaakt. Een gelijkvormig afschrift werd afgeleverd aan de Procureur des Konings. De ambtenaar van de burgerlijke stand van Welle heeft op 10 oktober 1923 "een gelijkvormige kopij letterlijk afgeschreven" waardoor het overlijden werd opgenomen in de gewone registers der overlijdensakten van de gemeente.

Bemerk de periode van 5 jaar tussen het einde van de oorlog en de opname van het overlijden in de registers van de burgerlijke stand. Dit heeft onder andere te maken met het feit dat de wet hiervoor pas werd getekend op 28 juli 1921.

Naast deze administratieve formaliteiten werd in de kerk van Welle een gedenkplaat aangebracht waar de naam van Hendrik (Henri) op voorkomt. (zie foto)

Op het bidprentje staat een tekst van Kardinaal Mercier : *"Kristene ouders weest trotsch op uwe zonen. Hunne heldendood is een gebed voor ons heilig recht, en geeft de vaste hoop dat eens de kroon der uitverkorenen hun hoofd zal versieren."*

Ik hoop dat in de bijzondere coronaperiode die wij momenteel beleven deze beschrijving van een andere zware periode in onze geschiedenis bijdraagt aan het besef dat wij ondanks alles toch in een welvaartstaat leven, en dat wij die welvaart mede te danken hebben aan de offers die de hierbij beschreven generatie indertijd geleverd heeft.

Hugo De Troyer

GEDENKPLAAT IN DE KERK VAN WELLE

MILITAIR GRAF VAN HENDRIK D'HAESELEER IN HOOGSTADE

ITALIAANS RECEPT

ITALIA, TERRA DI SOLE, MARE, VINO E BUON CIBO ,.....E CORONA

Perché non possiamo viaggiere in Italia, il paese più colpito dalla corona, cerchiamo di portarti l'Italia, da questa deliziosa ricetta di focaccia con formaggio di capra e cipolla rossa.

Con questo pane puoi rovinare te stesso en il tuo partner en pensare a tempi migliori.

Omdat we nu niet naar Italie kunnen reizen, het land meest getroffen door corona, trachten we Italie bij jullie thuis te brengen, door dit heerlijke recept van focaccia met geitenkaas en rode ui.

Met dit brood kan je jezelf en je partner verwennen en denken aan betere tijden.

FOCACCIA MET GEITENKAAS EN RODE UI

Benodigdheden :

20 g verse gist
1 afgestreken eetlepel zout
2 eetlepels olijfolie + 1 extra eetlepel
250g harde tarwegries (semola)
180g gewoon tarwemeel + extra voor het werkvlak

Voor de vulling :

2 eetlepels olijfolie
1 rode ui
1 bosje verse tijm
1geitenkaas-buche
2 koffielepels fleur de sel

Werkwijze :

Verkruimel de gist in 300 ml lauw water en roer glad tot de gist volledig is opgelost.

Voeg zout en 2 eetlepels olie toe, meng er vervolgens de harde tarwegries door en dan het tarwemeel. Knead goed tot het deeg stevig aanvoelt en niet meer plakt aan de vingers. Besprenkel met de extra olijfolie, dek af met een schone keukendoek en laat 45 min rijzen op een warme plek.

Rol een dikke worst van het deeg en rol die vrij dun uit met een deegroller. Leg het deeg op bakpapier, dek af en laat nog 30 min rijzen op een warme plek.

Verwarm de oven voor op 220°C. Pel de ui en snij in ringen. Spoel de tijm, schud droog, ris de blaadjes af en hak ze fijn. Snij de geitenkaas in plakjes.

Druk met de vingers putjes in het focacciadeeg, kwast het in met olijfolie, verdeel er de plakjes geitenkaas over en werk af met de gehakte tijm en fleur de sel.

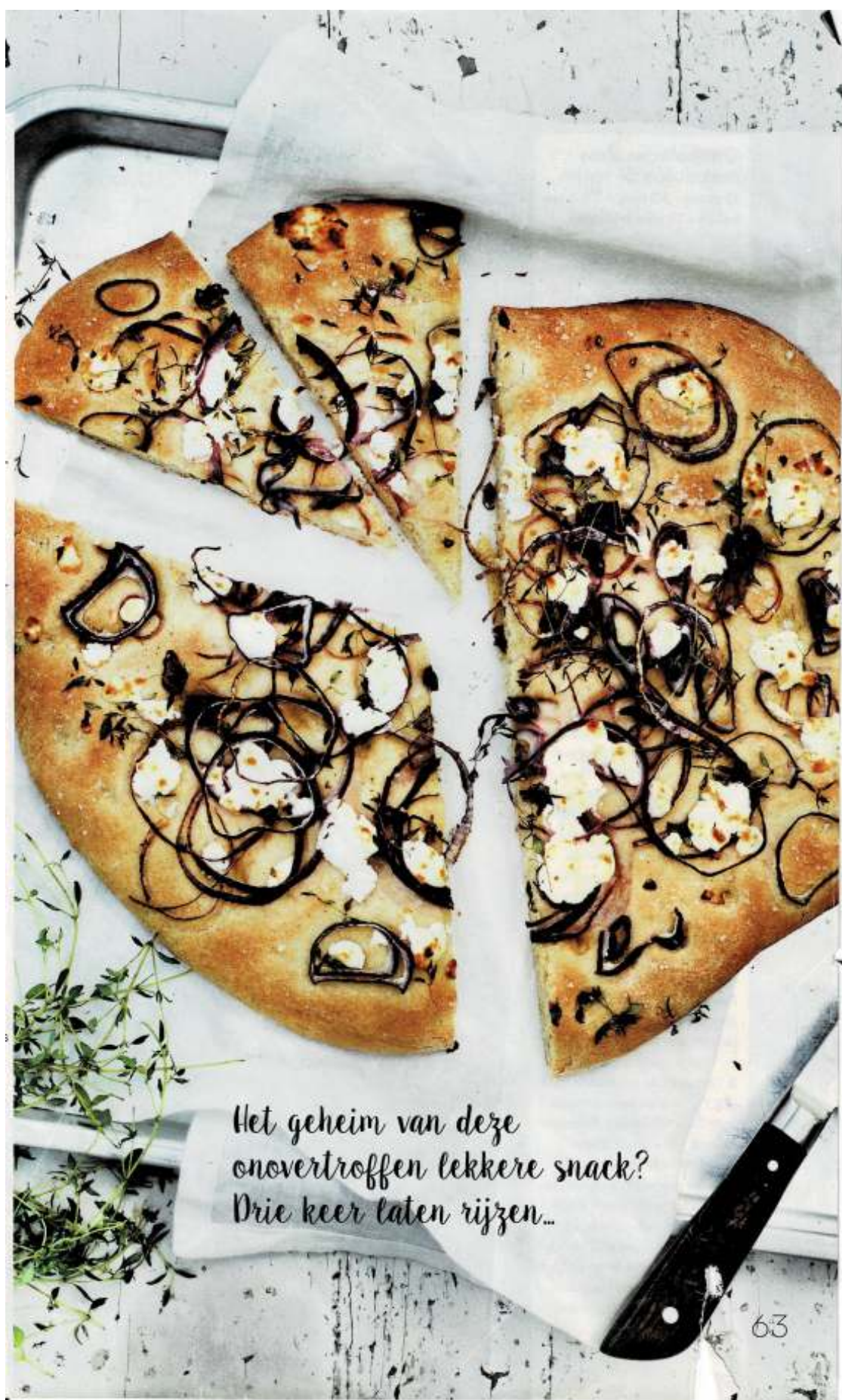
Laat het deeg afgedekt met een keukendoek, nog een laatste maal 20 min rijzen op een warme plek en bak de focaccia dan ongeveer 15 min in de warme oven.

Het geheim van deze onovertroffen lekkere snack?

Drie keer laten rijzen.....

BUON APPETITO

Maggy

Het geheim van deze
onovertroffen lekkere snack?
Drie keer laten rijzen...

NOZZOLETO

Deze Chianti Classico, Nozzoleto, verwijst naar een eigendom van de familie Folonari en ligt in Greve in Chianti, een van de meest prestigieuze gebieden van de Chianti Classico.

Dieprode wijn met een fruitige, intense neus en een harmonieuze smaak die evolueert naar een elegante tanninestructuur.

Hij wordt nog beter met de tijd. Past uitstekend bij onze focaccia.

Om maximaal van deze wijn te genieten ontkurkt u hem best 2 uur op voorhand. Schenk hem op 18 à 20°C.

OILSJTERS RECEPT

Oilsjterse vloin

Ingredienten:

5 mastellen (+ eventueel 2 beschoiten)
1 l melk
250 witte kristalzoiker (meigen oeik pillekes zen)
4 oiren
2 kaffeleipers kaniel
½ kaffeleiper foelje
ten hoeigsten 400 gr kandoisaroep in e potjen

De Beroidink

Klopt de herte mastellen me nen haaten haumer in ne keikenhandtoek in kleine broizelkes of raspt ze; of lotj ze nen nacht op veirhand wieken in melk.

Doet de melk in de vloinkomme en roerter 't zoiker en de verbroizelde of geraspte mastellen deir. Ge kentj er oeik nog 2 geraspte beschoiten boidoeng ver 't ewa lochter te mauken (ikzelf doen 7 mastellen). Roert de oiren ien per ien onder 't beslag.

Ge kentj het wit appoort haven ver iest ewat op te kloppen, da mukt de vloin neweiral ewa lochteger.

Strooit er het kaniel- en foeljepoeier boi. Roert as leste de saroep deir het beslag.

Bakt den Oilsjterse vloin in ne veirverweiremden oeven een ierenhalf à 2 ieren op 175 °C. Eventuweil mé een broinolje ne kier steiken, as ter ni teveil drasj ne mir oonhangt, es de vloin geried.

't Est probeiren weerd.

UIT DE OUDE DOOS

Nu al onze geplande evenementen dienden te worden afgelast en we nog altijd zoveel als mogelijk "in ons kot" moeten blijven is er ook wat meer tijd om even achterom te kijken. Zo kwam ik op het idee om in ons nieuw clubblad dat we ondanks de moeilijke tijden toch nog wilden maken nog iets uit de oude doos te halen. Persoonlijk las ik vroeger graag de ludieke stukjes van onze collega Robert Van Ransbeeck die ze stevast tekende onder het pseudoniem A-juin. Gelukkig zijn er daarvan nog enkele bewaard gebleven en Robert heeft ze ons met plezier bezorgd. Dank daarvoor.

Hieronder vinden jullie een eerste van zijn pennenvruchten van lang geleden. Veel leesplezier.

Harry

Toen uw vrouw uw lief nog was, geachte collega, betekende dat de "gedurige aanbidding". De grond moest geveegd worden om haar voetjes te zetten. Toen U ermee trouwde veranderde dat in onmisbaarheid maar dat overdrevene ging er af. Dat is de waarheid. Zo was dat vroeger. Schone tijd. De huidige tendens in die materie is echter grondig gewijzigd. Een lichte verandering zou nog aanvaardbaar zijn maar vandaag de dag doen zich na het huwelijk afstotingsverschijnselen voor waartegen geen medicatie bestaat. Dat is een teken van de tijd en daar is geen kruid tegen gewassen.

Ik wil het echter niet hebben over dit fenomeen maar wel over u en uw vrouw. Uit uw huwelijk zijn logischerwijze kinderen gekomen. In mijn tijd, die nog milieuvriendelijk was, waren er dat drie. Vandaag is drie een duizelingwekkend getal doch destijds kon dit cijfer zowat beschouwd worden als een gewone constante. In onze zetel was dat vanzelfsprekend geworden. Wie er in die tijd geen drie had voelde het aan als een lacune op zijn palmares, een kermiskoerser die geen klassieker aankon om het in de taal van onze wielertoeristen te zeggen. Er is sindsdien door allerlei factoren en op de markt gegooide farmaceutische producten een rem geplaatst op die gezonde demografische evolutie. Sedert onze generatie de fiets aan de haak heeft gehangen is de multiplicatiefactor sterk gedaald. Er kan zonder overdrijven gesproken worden van een afbouw van de bevolking met alle gevolgen van dien ook in onze zetel.

Het is zo dat Sinterklaas en Sint Maarten tot dusver elk nog een dag toegewezen kregen voor hun jaarlijks kinderbezoek. Indien het echter niet verandert zullen zij het over enkele jaren op een akkoord moeten gooien en eventueel samenwerken. Hun cliënteel wordt te beperkt. Dat is meteen een hypotheek op de gang van zaken in de bank. Het is jammer, beste collega's, en de hoogste tijd om het roer om te gooien. Deze boodschap is vooral gericht aan de nog actieve wielertoeristen. Zij hebben hun lot in eigen handen.

Mijn boodschap is echter gericht aan hen die het klaar gespeeld hebben om grootvader te worden. Ik heb er zoveel aanhoord tijdens hun monologen over hun kleinkind, vooral het eerste. Het was iets aparts, van fantastisch tot geniaal. Zij hadden het over de borstvoeding en de gewichtscurve. Ik heb van hen geleerd wat pampers waren en het praktisch nut ervan en de methodologie van de installatie lang voor ik het op de TV zag demonstreren. Zij gingen op in details die de toehoorder, die het nog niet tot grootvader had gebracht, gewoon niet interesseerden, om niet te zeggen verveelden. En dit alles met begeesting in de ogen. Ik kende de eerste woordjes van veel kleuters en op hoeveel maanden zij hun eerste zelfstandige stapjes hebben gezet op onze lieve wereld.

n dan heb ik de grootmoeders niet gehoord. Voor hen hebben de kleintjes kwaliteiten in de overtreffende trap. Dat onderwerp is voor die achtbare dames onuitputtelijk. Ik heb vaak gezegd tegen mijn vrouw dat zij overdreven en wij waren het roerend eens. Wat dus ook soms gebeurt. Doch nu komt het. Negen maanden geleden kregen wij ook een kleindochter. Ik heb lang gewacht om het te verkondigen omdat ik mijzelf wou observeren. Bij de geboorte hebben mijn vrouw en ik beloofd om niet te overdrijven in verband met ons kleinkind. Alleen de waarheid zouden wij zeggen, de naakte waarheid. Dat doe ik nu plechtig.

kleinkind is lief, knap, fantastisch, wonderbaar, uniek. Neem het mij niet kwalijk beste lezer. Ik heb nu eerst mijn collega-grootvaders begrepen. Zij hebben gelijk dat ze graag over hun kleintjes praten en ondergetekende zullen zij daar niet mee vervelen. Zij herinneren hem aan zijn geluk.

A.Juin

OVER ASPERGES

Van alle lentegroenten zijn de asperges de meest populaire in onze contreien.

Maar waar komen ze vandaan?

De asperge is een kruidachtige plant die oorspronkelijk alleen in Azië voorkwam.

Uit onderzoek blijkt dat de asperge al sinds het oude Egypte al bekend was, maar het zijn de Romeinen die ze begonnen te verbouwen. Ze waren lang een delicatessen voor de rijken, in de 19e eeuw kwamen ze ook binnen het bereik van de gewone man.

De eerste mooie witte scheuten komen elk jaar rond 20 maart uit de grond tevoorschijn en het seizoen wordt traditioneel afgesloten op 24 juni. De feestdag van Sint-Jan.

In de middeleeuwen werd de plant gebruikt voor zijn therapeutische kwaliteiten bv (als zuiveringsmiddel). De groente zou ook de geslachtsdrift prikkelen, dat zou iets te maken hebben met de vorm van de asperge : lang en gezwollen. Bovendien groeien de uitschieters tot soms wel 25cm en dit binnen 1 à twee dagen. Vrouwen die vroeger moeite hadden seksueel opgewonden te raken, werd vaak aangeraden stukjes stengels ingewikkeld in bloemblaadjes te eten. Tegen impotentie en ter bevordering van de mannelijke vruchtbaarheid werden grote asperges aangeraden. Het geloof hierin bestaat nog steeds in het Italiaanse Bassano del Grappa. Hier worden de dikke stengels gegeten tijdens bruiloftsfeesten.

Oorspronkelijk kende men alleen de groene asperge, maar rond 1500 werd de witte ontdekt bij toeval. Dankzij een monnik die er één uit de grond moest halen en daarbij per toeval ontdekte hoe je witte asperges moest telen.

Van het zaadje tot op het bord.

Je hebt geduld nodig om asperges te telen. Tussen het zaaien en de eerste opbrengst moet je 2 à 3 jaar wachten. Als het ultieme moment aangebroken is, moet je de mouwen opstropen want asperges worden met de hand geoogst. Hier komt heel wat vakmanschap bij kijken. Je moet goed inschatten wanneer de asperges aan het oppervlak verschijnen en dan net voor ze aan de lucht komen (anders worden ze groen) worden ze gestoken met een speciaal daarvoor ontworpen asperge mes of-steker.

Die steek je langs de scheut om hem zo diep mogelijk af te snijden. Dit werk gebeurt 's morgens vroeg.

De asperges zijn voor de meeste onder ons een lekkernij, spijtig dat we ze moeten missen bij onze jaarlijkse lunch in juni.

En natuurlijk een receptje uit Libelle:

Nodig :

1 kg asperges, gekookte ham 4 plakjes, hollandaisesaus, 4 eieren, gemengde sla, kerstomaten 8st. olijfolie, azijn, peper en zout.

Bereiding :

Schil de asperges; kook ze in 8 à 10 minuten gaar in licht gezouten water.

Kook de eieren gaar in 10 minuten. Laat schrikken onder koud water en pel . Plet met een vork.

Spoel de kerstomaatjes en de slamix. Laat uitlekken en doe ze met de sla in een kom. Voeg olijfolie en azijn toe naar smaak en meng. Breng op smaak met peper en zout.

Verdeel de asperges in 4 porties en omwikkel elke portie met een plakje ham. Leg elke portie op een bord en lepel er wat hollandaisesaus over.

Werk af met een handvol salade en het geplette ei.

Smakelijk,

Maritta

DENDERMONDE HEEFT EEN NIEUWE AFSTANDS- MAAT INGEVOERD

WIST JE DATJES

Iets over kippen :

Scharrelen :

Kippen scharrelen graag. Het hoort bij een hun natuurlijke gedrag. Hoe meer ruimte hoe gelukkiger de kippen. Ze schrapen met hun poten over de grond en alles wat ze lekker vinden, pikken ze op met hun snavel. Kippen scharrelen de grootste deel van de dag. Ze vinden het fantastisch als ze mogen rondlopen in de tuin, maar dan moet je weten dat ze een plekje uitkiezen om een stofbad te nemen, ze pikken ook graag jonge blaadjes en zo je lievelingsplanten plat kunnen stampen.

Uiteraard sluit je dan je tuin helemaal af, zodat de kippen niet bij de burens kunnen wandelen.

Al scharrelend verzamelen kippen hun voedsel. Een lage, brede compostbak in hun ren vinden ze heerlijk. In deze bak kan je alle keukenresten kwijt. De bak afboorden is belangrijk anders wordt de afval door de hele ren verspreid.

Wist je dat 1 kip tot 150 gram afval opeet per dag, dus 50 kg per kip per jaar. Extra korrelvoeding bied je aan in een aparte schaal.

Het stofbad :

Kippen besteden dagelijks heel wat tijd aan het onderhoud van hun verenkleed. Een verkwikkend stof- of zandbad nemen is hiervan een onderdeel. De kippen wentelen zich in een ondiepe zandkuil met een droge grond. Het stof dat zo tussen hun veren komt, verstikt parasieten zoals luizen, teken en vlooiën. Zorg dat kippen zo'n stofbad kunnen nemen. Wanneer ze vrij loslopen, kiezen ze zelf wel een plekje uit in de tuin.

Pikorde :

Hennen die samen in een ren wonen, stellen spontaan een rangorde op. De hoogste in rang mag alle andere kippen pikken, de tweede in rang mag iedereen pikken behalve de eerste in rang enzovoort. Als de laagste kip in rangorde niet genoeg ruimte heeft om weg te lopen, te slapen, te eten of te leggen kan dat problemen geven want zij moet dan wachten tot alle kippen bediend zijn.

Een nieuwe kip toevoegen in de groep herschikt de bestaande rangorde. Het kan enkele dagen duren eer die rangorde uitgevochten is. Een nieuwe kip 's avonds in het hok op de slaapstok zetten, brengt soelaas. Tegen de ochtend heeft de nieuwe kip de hok-geur overgenomen en dan wordt ze gemakkelijker aanvaard in de groep.

Eieren leggen :

Kippen leggen hun eerste eieren als ze 5 à 6 maanden oud zijn. Een kip van 3 jaar oud legt minder eieren dan een jongere kip. Kippen leggen hun meeste eieren in hun 2 eerste levensjaren, daarna vermindert de leg. Een jonge kip kan bij haar eerste eitjes misbaksels produceren (dunne schaal, dubbele dooier). Op een droge koele plek blijven eieren gemakkelijk 6 weken goed.

Nog dit : een kip verkiest een rustige plek om te leggen.

WIJNWEETJES : ALTO-ADIGE EN/OF SÜDTIROL ...

Twee benamingen voor één en dezelfde wijnstreek in Noord-Italië, en... daar schuilt heel wat geschiedenis achter. Ooit behoorden deze gebieden tot het Oostenrijkse Keizerrijk maar na afloop van de Eerste Wereldoorlog werd deze streek een deel van Italië. Ook nu nog heeft ongeveer de helft van de inwoners Duits als moedertaal en dragen bijna alle wijnbouwers Duitse namen. Deze inwoners houden erg aan hun taal en cultuur. Ten tijde van het fascisme onder Mussolini, die de streek zoveel mogelijk wilde "italianiseren" kregen ze zelfs geen toelating meer om onderwijs te geven in hun eigen taal en moest dat onderwijs ondergronds georganiseerd worden. Intussen werden vooral uit het arme Zuid-Italië mensen ingevoerd met als doel het gebied zoveel mogelijk Italiaans te maken. Wat echter maar deels is gelukt al werd de regio ten zuiden van Bozen (Bolzano) toch overwegend Italiaans. De taalstrijd is dus niet alleen een Vlaams verschijnsel maar ook daar dienden mensen lang te vechten voor het behoud van hun volksaard, taal en cultuur.

Maar laten we het over wijn hebben. De wijnen uit Südtirol hebben ontegensprekelijk hun Oostenrijks karakter behouden en de hiervoor gebruikte druivensoorten zijn grotendeels ook deze die in de rest van Oostenrijk voorkomen. Op het etiket van de wijnflessen worden de gebruikte druivensoorten vermeld zowel in het Duits als in het Italiaans. Nu maken ze immers deel uit van het Italiaanse wijnareaal ook al zijn en blijven ze wat dat betreft buitenbeentjes.

Voor veel ervaren wijnliefhebbers is deze wijnregio een gekoesterd geheim en dat heeft zo zijn redenen. Alto-Adige/Südtirol heeft om te beginnen een apart klimaat dat tegelijk alpien en mediterraan kan genoemd worden. De streek krijgt overdag veel zon en 's nachts is het behoorlijk fris wat een zegen is voor een mooie rijping van de druiven. Daar waar in de rest van Italië de wijngebieden meer wijnen opleveren die kunnen worden beschouwd als typische wijnen komende uit een warm klimaat merk je hier op dat de stijl apart is en de wijnen tegelijk zuiver en strak zijn met fijne zuren maar toch daarnaast getuigen van een zuiderse volheid en rijpheid. Ook in de aan gang zijnde klimaatopwarming (een probleem voor tal van wijn producerende landen) zijn dit zeer belangrijke troeven.

Er is een variatie aan druivenrassen (vooral in wit) maar ook in rood zijn er een paar soorten die kwalitatief kunnen scoren. De meest geapprecieerde cépages voor wit zijn weissburgunder (pinot blanc), ruländer (pinot gris), gewürztraminer die haar oorsprong vindt in het plaatsje Tramin, sauvignon en natuurlijk ook chardonnay die dan vooral in de richting gaat van een chablis eerder dan van een meer zuidelijke bourgogne als bijvoorbeeld een meursault.

In rood scoren de vernatsch (echt typisch voor de streek) naast lagrein die zeer kwaliteitsvolle wijnen kan opleveren en verder merlot en cabernet sauvignon. De blauburgunder (pinot nero) komt niet zo veel voor maar de wijnen gemaakt van deze druif en komende uit het dorpje Mazzon zijn dan weer zeer gegeerd. Ook enkele roséwijnen zijn van bijzonder goede kwaliteit. We denken hier vooral aan de lagrein rosato, de blauburgunder kretzer en de rosenmuskateller. De gold-muskateller is dan weer een heerlijke dessertwijn. Ook biedt de streek enkele mooie schuimwijnen waarbij ik vooral denk aan de spumante gemaakt

van chardonnay.

Van alle hier vermelde wijnen kan men gerust stellen dat ze een eigen karakter hebben vergeleken met bijvoorbeeld de wijnen uit de Elzas en deze uit de rest van Oostenrijk ook al zijn de verbouwde druivenrassen grotendeels dezelfde. Conclusie moet zijn dat de echte wijnliefhebber zeker oog moet hebben voor deze bijzonder boeiende wijnregio. Ook bij ons is in de wijnhandel en ook de wijnsupermarkt daar al veel aandacht voor en dat is zeer terecht. Wat de wijnen ook buiten Italië gegeerd maakt is zeker het prijskaartje. De verhouding prijs/kwaliteit ligt algemeen zeer gunstig.

De Italianen zetten op het wijnetiket natuurlijk eerst de Italiaanse benaming Alto-Adige en pas dan Südtirol want het is nu al meer dan honderd jaar een Italiaanse wijnstreek. Voor mij blijft het in de eerste plaats een wijnregio met een eigen karakter en iedereen die er een beetje de geschiedenis van kent kan hier de nodige nuances aanbrengen. Deze kennis kan er alleen toe leiden de wijnen nog intenser te genieten.

Harry

MOPJE

Een oud manneke in Gullegem ging naar de kapper om zijn haar te laten knippen en zich te laten scheren. Hij zei tegen de kapper: "Ik kan m'n bakkebaarden er niet goed afhalen want ik heb teveel rimpels". "Geen probleem", zei de kapper en hij haalde een klein houten balletje van de plank. "Doe dat maar in je mond" zei de kapper. Het manneke deed dat en de huid van zijn wangen kwam mooi glad te staan. Toen de kapper klaar was, zei het ouwe manneke: 'Dat was de gladste scheerbeurt die ik in jaren heb gehad maar een beetje gevaarlijk vind ik het wel, ik had dat balleke wel in kunnen slikken.' "Dat is ook geen probleem", zei de kapper. "Dan had je het na een paar dagen gewoon terug kunnen brengen..... dat doen ze allemaal".

GELEZEN

La cucina povera : tot ongeveer 1960 bestond een groot deel van de Italiaanse bevolking uit arme boeren. Zij moesten het maximale uit hun ingrediënten halen. Zo komen deze gerechten uit 'la cucina povera' : de Italiaanse armeluiskeuken.

Panzanella uit Toscane en Umbrië is het ideale gerecht om oud brood op te maken.

In een frittata konden de boeren dan weer al hun groenten en pasta van de vorige dag kwijt.

De ajuin, met Latijnse naam "Alium cepa" en spreek uit als (a'join) in het Aalsters dialect – is een bolgewas en groente die behoort tot de liliëfamilie zoals onder andere de sjalot, bieslook, knoflook en de prei.

Wist je dat.....

Kippen hun eerste eieren leggen als ze 5 à 6 maanden oud zijn?

Een kip gemiddeld 6 eieren per week legt?

Oudere kippen grotere eieren leggen?

Een ei twee dooiers kan bevatten?

De kleur van de schaal afhangt van het ras? Kippen met rode oorlellen leggen bruine eieren, kippen met witte oorlellen leggen witte. De kleur heeft geen invloed op de smaak.

Wist je dat Marokkanen hun thee hoog uitgieten als blijk van gastvrijheid. Hoe hoger je uitschenkt, hoe meer welkom je bent.

Giet eerst laag, en hou de theepot dan steeds hoger. De thee krijgt hierdoor ook meer zuurstof – wat het aroma ten goede komt en hij ook een beetje afkoelt.

MOPJES

Een kersverse vader vraagt:

"Dokter, vindt u dat mijn zoontje op mij lijkt?"

De dokter: "Jazeker..."

... maar ach, als ie maar gezond is toch?"

De baas riep een van zijn werknemers op kantoor.

"Bob," zei hij, "je werkt nu een jaar bij het bedrijf.

Je bent begonnen op de postkamer.

Een week later werd je bevorderd tot verkoopmedewerker en nog een maand later werd je bevorderd tot districtshoofd van de afdeling verkoop.

Na een kleine vier maanden werd je bevorderd tot adjunct-directeur.

Het wordt tijd dat ik met pensioen ga.

Ik wil je benoemen tot president-directeur van het bedrijf.

Wat zeg je daarvan?"

"Bedankt," zei de werknemer.

"Bedankt?" vroeg de baas, "is dat alles wat je te zeggen hebt?"

"Sorry..." zei de werknemer. "Bedankt, pa."

Een vader begint tegen zijn zoon over Sinterklaas. Waarop zijn zoon antwoordt: "Ach, schei toch uit met je Sinterklaas. Ik heb alles gevonden in de kelder, het kostuum, de baard en die staf. Ik geloof allang niet meer in Sinterklaas. En," zegt hij, "nou we toch kerels onder elkaar zijn, met die ooievaar kan je ook wel inpakken." Antwoordt zijn vader: "O ja, weet je dan hoe het wel gaat?" "Ja," zegt hij, "kinderen worden geboren en ik zal net zo lang zoeken tot ik die boer ook gevonden heb."

Een bejaard echtpaar wordt 's morgens wakker.

Zij: "Ik heb gedroomd dat ik met de vrouwenbond naar Afrika was op de fiets."

Hij: "Zo, dat is een eind fietsen."

Zij: "En heb jij nog gedroomd."

Hij: "Ja, ik had een hele mooie droom. Ik droomde dat ik in bed lag met vijf bloedmooie vrouwen in doorschijnende lingerie."

Zij: "O ja, was ik er ook bij?"

Hij: "Nee, jij was op de fiets naar Afrika."

De kinderen van een basisschool krijgen les over moraal. Ze krijgen als opdracht thuis aan hun ouders te vragen een verhaal te vertellen waaraan een moraal hangt. Wanneer ze terug in de klas komen, mogen ze vertellen wat ze gehoord hebben. De juf vraagt aan Anneke: "En hebben je ouders ook een verhaal verteld?" Ja," antwoordt Anneke, "mijn papa heeft verteld over zijn zus, tante Francine. Ons tante Francine woont in Amerika en is daar bij het leger. Ze is piloot bij de luchtmacht en heeft meegevochten in Desert Storm. Op een dag werd haar vliegtuig geraakt en moest ze springen. Het enige dat ze bij had was een fles whisky, een machinegeweer en een zakmes. Terwijl ze aan haar parachute bengelde, dronk ze de fles whisky leeg, dan was ze die al kwijt. Toen ze beneden kwam, werd ze omsingeld door wel zeventig Irakezen. Ze pakte haar machinegeweer en schoot er vijftig van neer. Toen waren haar kogels op. Met haar zakmes kon ze er nog vijftien doden, toen brak het mes af. De vijf laatste heeft ze met haar blote handen gedood. De juf kijkt Anneke ontdaan aan en vraagt na enige stilte: "En heeft papa u ook een moraal bij dat verhaal verteld?" Anneke antwoordt: "Jazeker... Blijf uit de buurt van tante Francine als ze gezopen heeft!"

Een Belg en een Nederlander lopen over een Nederlandse begraafplaats. Zien ze daar een grafsteen staan met de tekst: 'Jan Jansen, een zachtaardige man, een goede vader en een lieve opa.' De Belg kijkt er even naar, schudt dan zijn hoofd en zegt: "Ach die zuinige Nederlanders toch... vier mannen in een graf."

Oma komt in het rusthuis terecht en iedereen staat klaar om haar te helpen. De verpleegsters wassen haar, geven haar een uitgebreid ontbijt en zetten haar in de stoel voor het venster met zicht op de prachtige tuin. Alles lijkt perfect tot Oma ineens lichtjes naar rechts begint over te hellen. Onmiddellijk storten twee verpleegsters zich op haar en zetten haar terug goed recht in haar zetel. Alles lijkt zich terug te normaliseren tot Oma naar links begint over te hellen. Weer snellen de verpleegsters toe om haar terug in de correcte houding te hijsen. Enkele dagen later komt de familie op bezoek om te zien hoe Omaatje het maakt. "Is alles goed verlopen tot nu toe, zijn ze vriendelijk?" "Het is hier nog niet zo slecht," zegt oma, "behalve dat je nog geen kans krijgt om een wind te laten!"

Diep in het bos begon een kleine schildpad in een boom te klimmen. Na uren van inspanning bereikte hij de top, sprong in de lucht, zwaaide met zijn voorpoten en crashte op de grond. Nadat hij hersteld was klom hij langzaam de boom weer in, sprong, en viel op de grond. De schildpad probeerde het opnieuw en opnieuw, terwijl een paar vogels zittend op een tak zijn treurige inspanningen bekeek. Ten slotte, draaide de vrouwelijke vogel zich naar haar partner. "Lieverd," piepte ze, "ik denk dat het tijd is om hem te vertellen dat hij is geadopteerd."

Er komt een hondje met een rugzak op bij de slager. Het hondje sluit aan in de rij en wacht op zijn beurt. De slager ziet het hondje en vraagt wat hij wil. Het hondje wijst met zijn linker pootje naar zijn rugzak. De slager opent de rugzak en haalt het boodschappen briefje eruit en stopt de bestelling in het rugzakje en zegt: "Wie gaat er betalen?" Het hondje wijst met zijn rechter pootje weer naar de rugzak en inderdaad het geld zit er in en de slager stopt het wisselgeld terug. Het hondje blaft 2-keer en verlaat de winkel. De nieuwsgierigheid van de slager is zo groot dat hij het hondje volgt want hij wil weten waar het beestje woont. Plots stopt het hondje voor zijn huis en belt aan. De deur gaat open en het hondje krijgt 3- trappen en vlucht jankend naar binnen. De slager blijft verwonderd achter maar wil wel weten waarom het hondje een afstraffing kreeg en belt aan bij het huis. De eigenaar doet open en de slager vraagt waarom het hondje 3-trappen kreeg. Zegt de eigenaar: "Het is nu al de derde keer dat hij z'n sleutels vergeet !"

Ontroerend verhaal:

Een echtpaar deed boodschappen en de hele stad was vol met winkelende mensen. Heel erg druk ! Lopend door het winkelcentrum en kijkend naar de etalages blikte de vrouw ineens verwonderd opzij om te ontdekken dat ze haar man plotseling nergens meer zag. Ze wist dat ze nog veel te doen hadden en ze werd heel erg kwaad ! Ze rommelde in haar handtas om haar mobieltje te zoeken. Toen ze het gevonden had, belde ze haar man en vroeg hem waar hij toch gebleven was. Haar man antwoordde kalm: "Liefste, herinner jij je die juwelierszaak nog waar we 5 jaar geleden waren? Waar je helemaal verliefd werd op die diamanten halsketting die we toen helaas niet konden betalen? Maar ik vertelde je destijds ook dat ik hem eens op een dag voor je zou kopen". De ogen van de vrouw vulden zich met tranen, spijt van haar boze bui en ze begon zacht te huilen. Terwijl ze een snik probeerde te onderdrukken fluisterde ze: "Ja, die juwelierszaak herinner ik me zeker nog..."
"... Wel," zei hij, "ik zit in 't cafe ernaast !"

COLOFON

Dit clubblad verschijnt driemaandelijks en wordt aangeboden aan de leden van Seniorenvereniging BNP Paribas Fortis Aalst.

Secretariaat

Marcel Goeman
Heuvel 89B
9320 Erembodegem
Telefoon : 053/789649
E-mail : marcel.goeman@skynet.be

Website : www.seniorenverenigingaalst.be

Bankrekeningnummer :
BE09 2930 0045 6157
Seniorenvereniging BNP Paribas Fortis Aalst
Bic code : GEBABEBB

Ik werd geboren
zonder het te
vragen en zal
sterven zonder het
te willen. Dus laat
mij, mijn leven
tenminste leven
zoals ik dat wil. Ik
ben niet op de
wereld om te zijn,
zoals andere mensen
mij willen zien.

Retouradres:
Marcel Goeman
Heuvel 89B
9320 Erembodegem

Driemaandelijks tijdschrift P809044
Afgiftekantoor 9550 HERZELE
26ste jaargang - Nummer 103 - 3dekwartaal 2020

WARME EN ZONNIGE ZOMERGROETEN VANWEGE HET BESTUUR

AGNES, HARRY, HUGO, JOHAN, MARCEL, MAGGY, MARITTA, MONIQUE EN ORPHA

